

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

Strategic Leadership of School Administrators Affecting Learning
Organization of Private Schools under the Office of
the Private Education in Yala Province

ดุกคิพลี หลังจิ¹ และเอกรินทร์ สังข์ทอง²

Dunkhipli Langchi and Ekkarin Sungtong

Received: November 11, 2020

Revised: January 16, 2021

Accepted: January 20, 2021

DOI: 10.14456/jra.2021.85

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา 2) ศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา และ 4) ค้นหาตัวพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา จำนวน 237 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษา

¹⁻² มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; Prince of Songkla University

Corresponding author, e-mail: ibnun.umi@gmail.com, Tel. 083-1844085

เอกชนจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .834 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์สูงมาก และ 4) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา องค์ประกอบการมีวิธีการคิดเชิงปฎิวัติ การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร การมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม และการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร มีความสามารถพยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ร้อยละ 69.7

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์, ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน, องค์กรแห่งการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the level of strategic leadership of private school administrators under the Office of Private Education in Yala Province; 2) study the level of being a learning organization of private schools under the Office of Private Education in Yala Province; 3) study the relationship between strategic leadership of administrators and being a learning organization of private schools under the Office of Private Education in Yala Province; and 4) search for predictors of strategic leadership of administrators affecting the learning organization of private schools under the Office of Private Education in Yala Province. The sample group used in this research was 237 private school administrators, head of academic department and teachers under the Office of Private Education in Yala Province. The tool used in this research was a 5-level estimation scale questionnaire. The statistics used to analyze the data consisted of mean, standard deviation and multiple regression coefficients. The results of the research found that 1) private school administrators under the Office of Private Education in Yala Province had strategic leadership, in overall, at a high level; 2) being a learning organization of private schools under the Office of Private Education in Yala Province, in overall, was at a high level; 3) strategic leadership of private school administrators under the Office of Private Education in Yala Province related to being a learning organization of private schools under the Office of Private Education in Yala Province was at the significance a level of .01. The correlation coefficient (r) was .834, indicating that both variables were highly correlated; and 4) in the aspect of strategic leadership of private school administrators under the Office of Private Education in Yala Province, components of a revolutionary way of thinking were setting a vision of the organization, focusing on ethical conduct and cultivating organizational culture, having the ability to predict

the organization of learning of private schools under the Office of Private Education in Yala Province, 69.7%

Keywords: Strategic Leadership, Private School Administrators, Learning Organization

บทนำ

โรงเรียนเป็นองค์กรที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้เกิดทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งมีบุคลากรในองค์กรประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และบุคลากรในการร่วมกันขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถดำเนินงานเป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ต้องการ และสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ โดยมีแนวทางในการพัฒนาองค์กรในการมุ่งพัฒนาทั้งระบบตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรให้เกิดการเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้นและเกิดความสำเร็จต่อองค์กรในปัจจุบัน นั่นคือ การสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อขยายขีดความสามารถ เพิ่มศักยภาพ สร้างผลงานและสร้างอนาคตอันมั่นคงอย่างต่อเนื่องของโรงเรียน โดยบุคลากรในองค์กรได้เรียนรู้หลักปฏิบัติงานต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน และบุคลากรมีวิธีที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตนเองตลอดเวลา เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองและองค์กร ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนด (Peter Senge, 1990) โดยมีกระบวนการขั้นตอนและวิธีการในการสร้างและกระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้มีการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ เช่น การใช้รูปแบบการทำงานที่เป็นทีมและการเรียนรู้ร่วมกัน มีความเข้าใจเชิงระบบสามารถเชื่อมประสานการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมและมีความได้เปรียบแข่งขันที่ยั่งยืนขึ้นท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (สุกัญญา มุกฎอรุณี, 2551) เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ความเข้มแข็งและมีสมรรถนะที่สูงขึ้น สามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางกระแสสังคมในยุคที่มีการเปลี่ยนผ่านไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนั้น นับได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งหนึ่งในทางเลือกแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีความเข้มแข็งสามารถดำรงอยู่ได้ในปัจจุบัน นั่นคือ การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้งที่เป็นรายบุคคล ทีมงาน และอยู่ในรูปขององค์กร เพื่อให้เกิดบรรยากาศแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องตามวีรวุฑ มาชะศิริรานนท์ (2545) ได้กล่าวว่า การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนหรือสถานศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตน โรงเรียนต้องมีผู้บริหารแบบใหม่ เป็นผู้บริหารที่มองงานอย่างเป็นระบบ มีภาพใหญ่ของงานที่มองเห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องเชื่อมโยงกันเป็นระบบ ผู้บริหารต้องเป็นผู้สร้างพลังขับเคลื่อนร่วมกันไปสู่ภาพความสำเร็จขั้นสูงสุดตามที่กำหนดไว้ ผู้นำในองค์กรที่มีหน้าที่ในการบังคับบัญชาในองค์กร จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิถีคิดจากกลยุทธ์เดิม ๆ มาปรับ

กระบวนการทัศนคติในการคิดในเชิงสร้างสรรค์ และมีวิธีคิดขั้นสูง (DuBrin, Andrew J., 2004) จัดการของผู้นำเชิงกลยุทธ์ต้องมุ่งไปยังการเกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเป็นตัวกำหนด

สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการจัดการศึกษาที่มีสัดส่วนของการจัดการศึกษาของรัฐบาลต่อเอกชนในระดับมัธยมศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ประมาณร้อยละ 30:70 (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, 2550) สืบเนื่องจากเป็นที่นิยมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลาในพื้นที่ดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับบริบทของคนในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม และในขณะเดียวกันจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ยังขาดความเป็นระบบในการบริหารงานภายในโรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนใช้หลักการบริหารงานแบบเดิม ๆ ขาดการส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ ในขณะที่บุคลากรครูผู้สอนขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เป็นเพราะโรงเรียนขาดการสนับสนุน ส่งเสริม ให้บุคลากรครูผู้สอนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ในรูปแบบที่มงาน และไม่มีเวทีใช้ในการแสดงวิธีการคิด ความเข้าใจของครูผู้สอนเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนมุมมองการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนได้อย่างยั่งยืน

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา เพราะการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ นั้น ขึ้นอยู่กับ การที่โรงเรียนต้องมีผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะความเป็นผู้บริหารอย่างแท้จริงและมีคุณภาพ โดยเฉพาะการมีภาวะความเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา เพื่อสร้างให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองระบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และเพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลาในอนาคต ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาระดับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

4. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายการเป็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบ วิธีการวิจัย โดยมีประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา จำนวน 97 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane/ (ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์, 2546) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 79 โรงเรียน เลือกผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 237 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละอำเภอตามสัดส่วนที่คำนวณได้ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารและความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ และมีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2555) จากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น จึงสรุปได้ว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร
1	ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร	4.09	.560	มาก
2	ด้านการกำหนดทิศทางการเชิงกลยุทธ์ขององค์กร	4.02	.575	มาก
3	ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฎิวัติ	4.02	.610	มาก
4	ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร	4.04	.618	มาก
5	ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม	4.25	.607	มาก
รวม		4.08	.531	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ได้แก่ ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม แต่ด้านการกำหนดทิศทางการเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฎิวัติ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ

2) ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา จำแนกเป็นภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
1	ด้านการมีวิสัยทัศน์ขององค์กรร่วมกันของบุคลากร	4.09	.558	มาก
2	ด้านการพัฒนาบุคลากรแห่งการเรียนรู้ในองค์กร	4.12	.536	มาก
3	ด้านการพัฒนาระบบการคิดของบุคลากร	4.07	.638	มาก
4	ด้านการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ในองค์กร	3.97	.608	มาก
5	ด้านการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในองค์กร	4.03	.585	มาก
6	ด้านการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและภาระงานในองค์กร	4.05	.618	มาก
รวม		4.05	.522	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากรแห่งการเรียนรู้ในองค์กร แต่ด้านการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ

3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตัวแปร	การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา						รวม	
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆		
ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ของผู้บริหาร							(TY)	
ด้านการกำหนด วิสัยทัศน์ขององค์กร	(X ₁)	.754**	.622**	.654**	.587**	.618**	.707**	.742**
ด้านการกำหนด ทิศทางเชิงกลยุทธ์ ขององค์กร	(X ₂)	.753**	.661**	.681**	.622**	.640**	.696**	.763**
ด้านการมีวิธีการคิด เชิงปฏิบัติ	(X ₃)	.730**	.688**	.680**	.647**	.657**	.693**	.771**
ด้านการปลูกฝัง วัฒนธรรมองค์กร	(X ₄)	.754**	.653**	.654**	.633**	.652**	.658**	.754**
ด้านการมุ่งเน้นการ ปฏิบัติอย่างมี คุณธรรมจริยธรรม	(X ₅)	.673**	.653**	.558**	.560**	.619**	.643**	.696**
รวม	(TX)	.820**	.734**	.722**	.683**	.714**	.760**	.834**

**p<.01

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r_x, y = .834$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) อยู่ระหว่าง .696 ถึง .771 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ความสัมพันธ์ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิบัติกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (X_3, TY) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .771$) และความสัมพันธ์ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (X_5, TY) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = .696$) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิบัติ ($r = .771$) ด้านการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร ($r = .763$) ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร ($r = .754$) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร

($r = .742$) ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา คือ ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม ($r = .696$)

4) ตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายความเป็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (ค่าอำนาจการพยากรณ์) ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา

ตัวแปรต้น	R	R ²	Adjusted R ²	S.E.	F	Sig
X ₃	.771	.594	.593	.333	344.228	.000**
X ₃ X ₁	.813	.661	.658	.306	227.625	.000**
X ₃ X ₁ X ₅	.829	.688	.684	.294	170.932	.000**
X ₃ X ₁ X ₅ X ₄	.835	.697	.692	.290	133.450	.000**

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว จากจำนวนทั้งหมด 5 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณตั้งแต่ .771 ถึง .835 โดยเมื่อใส่องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิกิริยา (X_3) เพียงตัวเดียวเข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .771 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .594 (ร้อยละ 59.4) เมื่อเพิ่มองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ (X_1) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .813 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .661 (ร้อยละ 66.1) เมื่อเพิ่มองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม (X_5) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .829 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .688 (ร้อยละ 68.8) และเมื่อเพิ่มองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์การ (X_4) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .835 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .697 (ร้อยละ 69.7) ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่สูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิกิริยา (X_3) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ (X_1) ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม (X_5) และด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์การ (X_4) ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .835 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .697 (ร้อยละ 69.7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ด้วยวิธีการ Stepwise

ตัวพยากรณ์	คะแนนดิบ		คะแนน	t	Sig
	B	Std.Error	มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (constant)	1.403	.144	Beta	9.708	.000**
ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิกิริยา (X_3)	.659	.036	.771	18.553	.000**
ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร (X_1)	.355	.053	.381	6.756	.000**
ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม (X_5)	.203	.045	.236	4.494	.000**
ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร (X_4)	.161	.060	.191	2.693	.008*

R = .835 , R² = .697 , Adjusted R² = .692 , S.E. = .290 , F = 133.450

**p<.01

จากตารางที่ 5 พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร 4 ด้าน ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิกิริยา ($r = .659$) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร ($r = .355$) ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม ($r = .203$) และด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร ($r = .161$) เมื่อพิจารณาปัจจัยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา พบว่า ปัจจัยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิกิริยา ($r = .659$) แต่ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรส่งผลต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ($r = .161$) ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ปัจจัยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กรไม่ส่งผลต่อระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารด้านการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กรไม่สามารถเป็นตัวพยากรณ์ต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารทั้ง 4 ด้าน สามารถพยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ได้ร้อยละ 69.7 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว เท่ากับ .692 ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ .290 สามารถแสดงผลและสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 1.403 + .659(X_3) + .355(X_1) + .203(X_5) + .161(X_4)$$

จะได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .771(X_3) + .381(X_1) + .236(X_5) + .191(X_4)$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของ ปันดดา วรกานต์วิทิตต์ (2555) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้บริการและครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม สูงกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของมันทนา กองเงิน และสำเร็จ อ่อนสัมพันธ์ (2555) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับการจัดการความขัดแย้งของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม อยู่ในระดับสูงสุด ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าว เป็นเพราะโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดียึดหลักในการบริหารงานโรงเรียน อันได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่ามาครองไว้ในการบริหารงาน ส่วนด้านที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฎิวัติ อาจเป็นผลมาจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ยังขาดทักษะการความคิดเชิงสร้างสรรค์ในสิ่งใหม่และความคิดเชิงรุกเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานและแก้ปัญหา

2. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของเพาซีเยะ บินแวมายี (2553) พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาสตามทัศนะของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา อยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา เกิดความตระหนักในการมุ่งแสวงหาแนววิธีการปฏิบัติใหม่ ๆ ของบุคลากรในองค์กรเพื่อสร้างคุณภาพของผลผลิตตามเป้าหมายของ

โรงเรียน โดยผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับวิถีปฏิบัติของบุคลากรที่มีความสามารถในองค์การผ่านช่องทางการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์การ เพื่อสร้างเป็นคลังแนวความรู้ใหม่ ๆ จัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเพิ่มสมรรถนะหรือศักยภาพของบุคลากรในองค์การให้สามารถพัฒนาต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณารายด้านของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาบุคลากรแห่งการเรียนรู้ในองค์การ สูงกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของระวีวรรณ บุญสม (2553) พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3 ด้านฝึกฝนตนเองให้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ได้มีการกระตุ้นให้บุคลากรครูผู้สอนในโรงเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจและใฝ่เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมให้บุคลากรครูเกิดกระบวนการคิดในสิ่งใหม่ ๆ สร้างกระบวนการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ อยู่เสมอ ส่วนด้านการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ในองค์การ ทั้งนี้ อาจเกิดจากโรงเรียนยังขาดการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และการทำเหมืองความรู้ การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ และการประยุกต์ใช้ในการสร้างข้อมูลให้ถูกต้องเที่ยงตรง ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การเกิดการถ่ายโอนความรู้ให้มีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา พบว่า โดยภาพรวมภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ในขณะที่ความสัมพันธ์ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องของมนสิชา ธรรมรักษ์ (2561) พบว่า ผู้บริหารได้กระตุ้นและเปิดกว้างให้บุคลากรในองค์การทุกคนได้ส่งเสริมความสัมพันธ์ คิดสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ ผู้บริหารมีการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลผลิตของงานที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานมากกว่ารูปแบบวิธีการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษา มีการกำหนดแนวทางในการทำงานที่มุ่งวัดผลสำเร็จได้อย่างชัดเจน

4. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ทั้ง 5 ด้าน กับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ปรากฏว่า มีตัวแปรภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา 4 ด้าน ที่เป็นตัวทำนายที่ดี คือ 1) ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิวัติ 2) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ 3) ด้านการมุ่งเน้นการ

ปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม และ 4) ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะขออภิปรายผลด้านที่เป็นตัวทำนายนดีที่สุด ได้แก่ ด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิบัติ เป็นเพราะ ปัจจัยด้านการมีวิธีการคิดเชิงปฏิบัติ ช่วยทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีความคิดสร้างสรรค์ในสิ่งใหม่ มีการคิดนอกกรอบเพื่อเชื่อมโยงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกในการสร้างวิธีการคิดเชิงรุกในการทำงาน โดยตระหนักและให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลผลิตของงานที่สูง จึงส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา สอดคล้องตามเพ็ญประภา สาริภา (2556) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการอบรมพัฒนาไม่ว่าจะเป็นการอบรม สัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้บริหารนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานในโรงเรียนให้เกิดผลสำเร็จรวมทั้งการประเมินการตรวจสอบจากทั้งภายในและภายนอก ทำให้ผู้บริหารตื่นตัวและเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และมีการพัฒนาระบบความคิดเพื่อเชื่อมโยงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ขององค์การพัฒนาระบบงานให้การทำงานขององค์การบรรลุตามเป้าหมาย ส่วนด้านที่เป็นตัวทำนายนต่ำสุด ได้แก่ ด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร เป็นเพราะ ปัจจัยด้านการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กร ช่วยทำให้โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา มีเครือข่ายดีเยี่ยมแก่ครูผู้สอน บุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียนเพื่อให้เกิดการเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานในโรงเรียน โดยโรงเรียนส่งเสริมให้ครูผู้สอน บุคลากรที่มีพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรที่เอื้อต่อการนำกลยุทธ์ไปใช้ โดยมุ่งไปสู่ผลิตภาพที่สูงขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน และเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ครูผู้สอน และบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลาจึงตระหนักและให้ความสำคัญในการสร้างการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานโดยยึดหลักการสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริยากร อรุณ จินดาตระกูล สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ และอภิสิทธิ์ ทรงบัณฑิตย์ (2561) พบว่า ผู้บริหารมีความสามารถในการกำหนด ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมในสังคม สร้างค่านิยมที่ดีในการทำงานให้เกิดขึ้นภายในองค์กร สร้างสรรค์วัฒนธรรมองค์กรให้เหมาะสมกับการทำงานของบุคลากรครู และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรครูภายในโรงเรียน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจแก่บุคลากรในโรงเรียนทุกคนในการสร้างระบบวัฒนธรรมของโรงเรียนใหม่ โดยมุ่งไปสู่การสร้างผลิตภาพที่สูงขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน

องค์ความรู้ใหม่

การสนับสนุน ส่งเสริมบุคลากรให้มีส่วนร่วมกำหนดกลยุทธ์ตามวิสัยทัศน์เพื่อรวบรวมแนวความคิดของบุคลากรในโรงเรียนทุกคนนำมาวางแผนกำหนดกลยุทธ์พัฒนางานและกำหนดแผนปฏิบัติการให้มีความสอดคล้องเป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และตัวบ่งชี้ของโรงเรียน และพัฒนาให้บุคลากรมีทักษะ และเทคนิคในการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ และจัดให้มีการจัดเก็บรวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องนั้นให้มีความเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความสะดวก คล่องตัว และง่ายต่อ

การสืบค้นของบุคลากรในการเรียนรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในโรงเรียนได้ จะเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลาให้เกิดคุณภาพในการจัดการการศึกษาตามที่องค์การได้กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ควรพัฒนาและกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานที่สร้างสรรค์ มีความหลากหลาย และเชิงรุกในการพัฒนากระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เอื้อต่อกำหนดเป้าหมายสูงสุดที่มีความเป็นไปได้
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ควรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์หรือแปลงวิสัยทัศน์ขององค์การไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ขององค์การ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์วิจัยพัฒนาศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมพหุวัฒนธรรม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาของศูนย์วิจัยพัฒนาศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่ออำนวยความสะดวก และความคล่องตัวเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ จากการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2555). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ปนัดดา วรกานต์ทีวัตต์. (2555). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครู*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ปรียากร อรุณจินดาตระกูล, สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ และอภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์. (2561). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1*. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 15(29), 11-20.
- ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). ปัตตานี: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- เพ็ญประภา สาริภา. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เพาซียะ บินแวมะยิ. (2553). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาสตามทัศนะของผู้บริหารและครู. (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มนสิชา ธรรมรักษ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือสวนกุหลาบวิทยา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มันทนา กองเงิน, และสำเร็จ อ่อนสัมพันธ์. (2555). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับการจัดการความขัดแย้งของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 2(2), 201-209.
- ระวีวรรณ บุญสม. (2554). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3. (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วีรวิธ มาฆะศิริานนท์. (2545). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แอคทิฟ พรินท์.
- สุกัญญา มกุฎอรฤติ. (2551). การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อก้าวสู่การบริการเป็นเลิศด้วย 4 Learn ในงานห้องสมุด. *วารสารโดมทัศน์*, 29(2), 57-58.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2550). สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Dubrin, A.J. (2004). *Leadership research finding. Practice and skills*. (4th ed). New York: McGraw-Hill.
- Senge, P. (1990). *The fifth discipline: The art & practice of the learning organization*. London: Century Business.